

Årsmødet i Hamburg er godt overstået, og vi er alle – forhåbentlig – blevet en smule klogere.

Formålet med min tur derved var at præsentere et par studier fra min Ph.d.-afhandling, der i disse dage skal konverteres til et Ph.d.-forsvar. Så det var med lige dele spænding og nervøsitet, vi drog afsted. Der var fin modtagelse i messehallerne, men på førstedagen, hvor alle præsentationerne skulle finde sted, var det lidt kaotisk. Præsentationerne blev akkompagneret af klapsalver fra de andre rum samt larm fra håndværkerne, der samlede al industriens stande. De lød intermitterede brag, hvor man nærmest forventede, at nogen efterfølgende ville råbe om hjælp. Og hvor mange ville mon så løbe derhen? Ville man bare tænke, at der da ville være en læge tættere på, eller ville vi alle i samlet folk løbe ud? Nå, men man når at tænke meget, når man er nervøs – og når gardinerne mod loftet ikke tager al larmen. Hvem havde i øvrigt forventet det?

Nå, men præsentationerne blev der, og hvor var det fint, det var overstået allerede første dag, for så kunne man med ro i sindet nyde resten. Jeg fik opdateret min viden om behandling af arteriovenøse malformationer; fik lyst til at lave et nyt projekt med heparin og ACT-måling, eftersom vi åbenbart har en tendens til at underbehandle med vores forsigtige 3-5000 IE perioperativt; opfølgning på ældre med AAA (hvor længe skal man blive ved med at følge folk, når de er over 80 år og har et AAA på fx 4 cm); og fulgte spændt med i flere diskussioner om uddannelse af karkirurger. Jeg konkluderede i mit stille sind, at vi vist er godt stillede i Danmark i forhold til andre steder i verden, hvor man nærmest skal på fokuseret ophold for bare at få lov til at åbne abdomen eller lave anden åben kirurgi. Nogle gange er det godt at være lidt mere konservative og knap så forblændet af den fagre, nye, endovaskulære verden. Jeg blev til gengæld en smule skuffet over oplæg fra nogle højre herrer, der som editors på deres respektive tidsskrifter skulle fortælle os alle om, hvordan man får noget udgivet i deres tidsskrift. Konklusionen var, at man "blot" skulle have et multicenter RCT med nogle store navne i forfattergruppen, en statistiker tilknyttet og helst banebrydende resultater. Intet mindre. Det lyder som det projekt, vi alle har liggende i skrivebordsskuffen.

Alt i alt en fin oplevelse i messecentret krydret med nogle ture rundt i Hamburg. Vi var indlogeret på hotel nær Reeperbahn, hvor der var talrige kulørte lamper og neonlys, når mørket faldt på. Et helt besynderligt kvarter, hvor man kunne møde overraskende mange værtshuse med overraskende "normalt" klientel, selvom klokken endnu ikke havde passeret 9.00. En særlig blanding af negleshops, cykelbutikker, kiosker, værtshuse og sexshops.

Hamburg var bestemt et besøg værd. Og så ser jeg frem til Krakow næste år...

Katrine Lawaetz Kristensen

HU-læge, OUH/Kolding